

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str.Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR.397/118/23.03.2015

privind soluționarea contestației formulate de **SC X SRL**
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/16.01.2015

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. X - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice nr.3 prin adresa nr.X/13.01.2015, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr.X/16.01.2015, asupra contestației formulate de SC X SRL, CUI X, înregistrată la ORC X sub nr. X, cu sediu în X, Bulevardul X, nr.X, et.X, ap.X, jud. X și cu domiciliul procedural ales în X, str. X, nr.X, ap.X, jud. X.

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. X/28.11.2014, prin care s-a stabilit suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată
- X lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este autentificată cu semnătura și ștampila reprezentantului legal care a depus în acest sens împuternicirea avocațială în original.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată SC X SRL se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. X/28.11.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/28.11.2014, solicitând anularea acesteia pentru suma de X lei, ca fiind netemeinică și nelegală.

Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au verificat pe baza documentelor contabile aferente perioadei 01.07.2009-31.12.2013 respectarea

prevederilor legale privind exercitarea dreptului de deducere a TVA, constatându-se următoarele deficiente:

- a dedus eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei din factura nr.X/23.03.2012 de la SC X SRL, reprezentând cheltuieli cu personalizare microbuz, ce nu aparține societății, pentru care nu se acorda dreptul de deducere a TVA. Conform prevederilor art.145 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 "orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile"

- a dedus eronat TVA în sumă de X lei aferentă achiziționării conform facturii nr.X/31.05.2012 de la SC X SRL, reprezentând prestări servicii. Societatea era inactivă (conform informații din baza de date a MFP) începând cu data de 30.05.2011 și se află în procedura de dizolvare începând cu data de 9.03.2012. Conform prevederilor art.11 alin.(1[^]2) din Legea nr.572/2003 "beneficiarii care achiziționează bunuri si/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art.78[^]1 din O.G. nr.92/2003, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective."

- a dedus eronat TVA în sumă de X lei, reprezentând c/v prestări servicii conform facturilor emise de SC X SRL, societate care nu este înregistrată în scopuri de TVA potrivit art.153 din Legea 571/2003.

Urmare celor de mai sus societatea nu are drept de deducere a TVA, pentru suma de 64.408 lei, fiind încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 571/2003 potrivit căruia "pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) respectiv art.155 alin.(5) lit.d) din Legea nr.571/2003 potrivit căruia "factura cuprinde în mod obligatoriu denumire/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art.153 ale persoanei impozabile care emite factura."

Urmare a celor constatate au fost stabilite diferențe de plată la TVA în sumă de X lei (X lei + X lei + X lei) pentru care au fost calculate până la data de 29.10.2014.

Contestatoarea susține că obligarea la plata acestor sume este nelegală din următoarele motive:

- Cu privire la suma de X lei reprezentând TVA din factura nr.X/23.03.2012 de la SC X SRL, consideră că are dreptul la deducere a acestei sume conform prevederilor art.145 alin.(2) din Codul fiscal, deoarece orice reclama făcută este în folosul oricărei societății și este aducătoare de venituri taxabile.

Faptul că microbuzul folosit pentru reclamă nu este proprietatea sa nu are nicio relevanță deoarece reclama în sine va face cunoscute potențialilor clienți adresa, numerele de telefon și domeniul de activitate ceea ce cu siguranța va aduce venituri taxabile societății.

- Cu privire la suma de X lei reprezentând TVA aferentă facturii nr.X/31.05.2012 de la SC X SRL, reprezentând prestări servicii, consideră că are dreptul de deducere a acestei sume deoarece potrivit art. 3 din Ordinul ANAF nr.819/19.05.2008, ordinul președintelui ANAF pentru aprobarea listei contribuabililor declarați inactivi se afișează și se publică pe pagina de internet și intră în vigoare în termen de 15 zile de la data afișării. Așadar ordinul afișat în data de 30.05.2012 produce efecte după 15 zile de la aceasta data.

Având în vedere că factura a fost emisă în data de 31.05.2011 în intervalul de 15 zile prevăzut de actul normativ, contestatoarea susține că are drept de deducere a sumei de X lei.

- Cu privire la suma de X lei reprezentând TVA aferentă facturilor emise de SC X SRL menționate în Anexa 3 la Raportul de inspecție fiscală consideră că are dreptul de deducere a acestei sume din următoarele motive:

Societatea prestatoare SC X SRL a fost înregistrată la ORC X cu nr. X anul 2008. Din facturile emise cu TVA în anul 2010 rezultă că a depășit plafonul de scutire de 35.000 euro echivalentul a 119.000 lei, motiv pentru care devine automat plătitoare de TVA. Potrivit dispozițiilor art.152 alin.(6) din Codul fiscal "dacă persoana impozabilă respectivă nu solicita sau solicita înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153."

Contestatoarea arată că, inspectorii care au efectuat controlul nu au solicitat informații de la Administrația Financiară din X cu privire la fișa pe contul 4423 din care să rezulte motivul pentru care aceasta societate a emis facturi cu TVA și a depus deconturi de TVA având în vedere că dispozițiile art.152 alin.(8) lit.b) din Codul fiscal interzice societăților scutite să menționeze pe facturi taxa pe valoarea adăugată.

În relația comercială cu SC X SRL, contestatoarea susține că a fost de buna credință, a plătit prețul și TVA înscris în facturi și a înregistrat în contabilitate documentele de plată respective. Câtă vreme este în posesia facturilor conforme cu legea, în care este menționat TVA virat la bugetul de stat, nu-i poate fi imputabil acesteia faptul că firma furnizoare a menționat în facturi TVA deși nu era în realitate înregistrată ca plătitoare de TVA, neputând fi sancționată pentru fapte săvârșite de alte persoane.

Facturile emise de SC X SRL conțin mențiuni privind: seria, numărul, data emiterii, date privind expediția, denumirea/numele, adresa codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care emite factură, denumirea/numele și adresa beneficiarului serviciilor precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, denumirea serviciilor prestate, baza de impozitare a acestora, indicarea cotei de taxa aplicată și a sumei taxei colectate, prin urmare au menționate toate elementele arătate la art.155 alin.(5) din Codul fiscal. Potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor serviciilor care i-au fost prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, persoana impozabilă trebuie să dețină o factura emisă în conformitate cu prevederile art.155.

Forma anterioară a textului art.145 alin.(8) Cod fiscal condiționa deducerea TVA de emiterea facturii de către o persoană înregistrată în scopuri de TVA. Astfel dispoziția normativă prevedea că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă, pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă serviciilor care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, trebuie să dețină o factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art.115 alin.(8) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată.

Ca atare, contestatoarea arată că în perioada efectuării operațiunilor în discuție (02.07.2009 - 29.04.2011) a fost înlăturată cerința textului ca factura să fie emisă de o persoană înregistrată în scopuri de TVA, art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal referindu-se la o persoană impozabilă.

De asemenea și pct.45 din H.G. nr.44/2004, condiționează deducerea TVA de cerința persoanei impozabile, care să dețină o factura sau un document prin care să justifice suma TVA aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate.

Potrivit art.125¹ pct.18 din Codul fiscal, care trimite la art.127 alin.(1), este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice care cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

În susținere, invocă și art.9 alin.(1) din Directiva nr.2006/112/CE, care arată că este considerată „persoană impozabilă” orice persoană care desfășoară, în mod independent și în orice loc, o activitate economică, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Contestatoarea susține că, cerințele legale cerute de lege, respectiv art.153 din Codul fiscal coroborat cu art.146 din același act normativ, au fost îndeplinite pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de SC X SRL.

Față de motivele de mai sus, contestatoarea solicită admiterea contestației.

II. Ca urmare a verificării documentelor prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. X/28.11.2014 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/28.11.2014.

Taxa pe valoarea adăugată.

Perioada verificată:01.07.2009-31.12.2013

Din verificarea modului de respectare a prevederilor legale referitoare la exercitarea dreptului de deducere a TVA, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiente:

- societatea a dedus eronat taxa pe valoarea adăugată în suma de X lei din factura nr.X/23.03.2012, de la SC X SRL, reprezentând cheltuieli cu personalizare microbuz, ce nu îi aparține societății (anexa 2) pentru care nu se acorda dreptul de deducere a TVA.

Conform prevederilor art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: "Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile;"

- societatea a dedus eronat TVA în sumă de X lei (anexa 1) aferentă achiziționării conform factura nr.X/31.05.2011 de la SC X SRL reprezentând prestări servicii.

Societatea este inactivă (conform informații din baza de date a MFP) începând cu data de 30.05.2011, și se află în procedura de dizolvare începând cu data de 09.03.2012.

Conform prevederilor art.11 alin.(1²) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: "Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art.78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective."

- în perioada verificată, societatea a dedus eronat TVA în sumă totală de 64.408 lei, aferentă facturilor prezentate în anexa nr.3, reprezentând contravaloare prestări servicii.

Organele de inspecție fiscală precizează faptul că aceste facturi au fost emise de SC X SRL, societate care nu este înregistrată în scopuri de TVA potrivit art.153 din Legea 571/2003. Urmare celor de mai sus, societatea nu are drept de deducere a TVA, pentru sumă de X lei fiind încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căruia „pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA persoana impozabilă trebuie să dețină o factura care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5)" respectiv art.155, alin.(5), lit.d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căruia „factura cuprinde în mod obligatoriu denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art.153, ale persoanei impozabile care emite factura".

Urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de plată la TVA în sumă de X lei (X lei + X lei + X lei), pentru care au fost calculate dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele

normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă contestatoarea poate să beneficieze de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă cheltuielilor cu personalizare microbuz, în condițiile în care nu rezultă că a fost utilizată în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, contestatoarea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei înscrisă în factura nr.X/23.03.2012 emisă de SC X SRL reprezentând cheltuieli cu personalizare microbuz.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, întrucât microbuzul în cauză nu îi aparține contestatoarei, fiind astfel încălcate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.145

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Potrivit prevederilor legale citate, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor în condițiile în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Astfel, justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Potrivit art.146 din același act normativ:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Potrivit acestor prevederi legale, pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

Prin urmare, din interpretarea textelor de lege mai sus citate se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințele de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

În cazul în speță, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă facturii nr.X/23.03.2012, reprezentând cheltuieli cu personalizarea unui microbuz care nu îi aparține contestatoarei, întrucât nu a prezentat și alte documente din care să rezulte că prestarea de servicii s-a efectuat în favoarea sa.

Potrivit art. 65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Se reține că SC X SRL are sarcina de a-și dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal, ori în contestația formulată contestatoarea nu demonstrează că cheltuielile cu personalizarea microbuzului este făcută în folosul operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de X lei, motiv pentru care se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă contestatoarea poate să beneficieze de exercitarea dreptului de deducerea a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X evidențiată în facturile fiscale emise de SC X SRL, în condițiile în care furnizorul serviciilor nu este o persoană plătitoare de TVA.

În fapt, contestatoarea în perioada 02.07.2009-31.05.2011, a înregistrat și dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei aferentă facturilor fiscale emise de SC X SRL reprezentând „prestări servicii conform contract nr.X/01.04.2009”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea furnizoare nu a fost înregistrată niciodată ca plătitoare de TVA, iar începând cu data de 30.05.2011 a fost declarată ca inactivă ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, în conformitate cu prevederile art.11alin.(1²), art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 146

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Art.155 alin.(5)

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

- a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;
- b) data emiterii facturii;
- c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;
- d) denumirea/numele, adresa și **codul de înregistrare în scopuri de TVA** sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;”

Potrivit prevederilor legale invocate, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute de lege și să fie emisă pe numele persoanei impozabile de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea, se reține că facturile fiscale sau documente legal aprobate trebuie completate în mod obligatoriu cu anumite date: denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art.153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura.

Din documentele anexate la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare nu se găsea în situația unei tranzacții izolate, ci în situația unor tranzacții sistematice desfășurate pe o perioadă de 3 ani, fapt pentru care pe perioada desfășurării relațiilor comerciale avea toate mijloacele de informare privind calitatea de societate înregistrată în scopuri de TVA.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente speței, se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **X lei**, atâta timp cât SC X SRL a derulat operațiuni comerciale cu un furnizor de servicii neplătitor de TVA, motiv pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

3. În ceea ce privește suma totală de X lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, din care suma de X lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de X lei reprezentând penalități de întârziere, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/28.11.2014, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/28.11.2014, se reține că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **X lei**, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere, se reține că, aceasta datorează și suma de **X lei** (X lei + X lei) cu titlu de dobânzi/majorări și penalități de întârziere reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”, fapt pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația și pentru acest capăt de cerere.

Mai mult, argumentele contestatoarei nu sunt de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.11.2014 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/28.11.2014.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în baza referatului nr. se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. X/28.11.2014, prin care s-a stabilit suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- X lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie se comunică la :

- SC X SRL
- A.J.F.P. X - Serviciul Inspecție Fiscală nr.3, cu respectarea prevederilor pct.7.6 din OPANAF nr. 2906/20014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

X